

MYNDIN Á VEGGINUM VAR SO LIVANDI

– EG HAVI TIKIÐ **TRÍGGJAR** TÝÐANDI **AVGERÐIR** Í MÍNUM LÍVI: AT **VENDA** UM TIL JESUS; AT GERAST TRÚBOÐARI Í **NIGERIA**; OG AT **GIFTA** MEG VIÐ EINUM **NIGERIANARA**. HÓAST EG FRÁ **BARNSEINI** AV YNSKTI AT GERAST **TRÚBOÐARI**, SO VAR IKKI **LÆTT** AT TAKA HESA **AVGERÐINA**, SIGUR **KAJA NEMUEL**, SUM FRAMVEGIS **VIRKAR** SUM TRÚBOÐARI Í HESUM **AFRIKANSKA** LANDINUM. – AT **FARA** SO LANGT, KRAVDI STÓRA **UMHUGSAN**. MEN SO LEGÐI ALT SEG **KORTINI** TIL RÆTTIS, OG **ÁÐRENN** EG VISTI AV TÍ, STÓÐ EG Í **NIGERIA**

Snorri Brend
snorri@sosialurinn.fo

Tíðliga í summar var Kaja Nemuel enn einaferð aftur í heimbygðini, Rituvík, her hennara uppvøkstur og andaliga bakgrund fekk avgerandi týðning fyri lívsleið og lívsstarv hennara.

Í miðstíðarskránni fingur vit eitt stutt prát við Kaju um tænastu hennara tey seinastu 42 árin. Her hevur hon havt margar góðar latur, tó tann eini dagurin man vera tann minnigasti av teimum øllum.

Sunnudagurin 5. oktober 1969 var ein stórur og týðningarmikil dagur í lívinum hjá teirri 23 ára gomlu kvinnuni, sum tá bar eftirnavnið Lamhauge, úr Rituvík.

Henda dagin var sera nógv fólk savnað í heimbygð hennara, nú hon skuldi sendast út sum trúboðari til Nigeria fyri donsku Sudanmissionina.

Síðani tá hevur Kaja havt ymiskar tænastur í missionini og teirri luthersku kirkjunni í Norðurnigeria, eins og hon varð gift nigerianskum presti – Nemuel – sum seinni gjørdist erkabiskupur í hesi kirkjunni sum hevur omanfyri 1,5 mió limir.

– Tað ganga nógv fleiri fólk í kirkju, enn tað eru limir, tí øll hava ikki tikið stóðu til, hvørt tey vilja gerast kristin og verða doypt, greiðir Kaja frá. – Tað gleðiliga er, at kirkjan framvegis er í vøkstri.

Ein av høvuðsuppgávunum í kirkjunni er – og hevur altíð verið – at siga fólki frá um Jesus og at undirvísa tey í teirri kristnu trúnni. Samstundis við

hetta hevur kirkjan havt skúlar, sjúkrahús og annað arbeiði, ið hevur gjørt liviumstøðurnar hjá fólki betri.

Hóast Kaja er útsend sum trúboðari, hevur høvuðsuppgáva hennara verið rættiliga fjølbroytt – frá arbeiðinum sum bókhaldari í kirkjunni til ein av íðnu luttakarunum í arbeiðinum millum tær lokalu kvinnurnar.

– Her taka vit ymisk evni upp til umrøðu. Men vit hava altíð bøn, biblíulestur og sangur. Tað dámar teimum sera væl, greiðir Kaja frá.

Hon fór út

Kaja var ikki størri enn ein smágenta, tá hon á fyrsta sinni fekk eyguni upp fyri, at hon eisini kundi gera eina tænastu millum tey fólkasløgini, ið enn ikki høvdu hoyrt gleðiboðskapin.

Í bókini ”Hon fór út” sum kom út í 1999 – á sjálvum triáti ára degnum fyri útsending hennara sum trúboðari – greiðir hon frá, hvussu tað bar til, at hon endaði – ella byrjaði – sum trúboðari í einum so fjarlægnum landi sum Nigeria.

– Eg man hava verið eini 9 ára gomul, tá ein trúboðari úr Danmark vitjaði í Rituvík, har hon greiddi frá miðstíðarskránni í Afrika. Tað var serliga tann eina myndin, sum talaði so nógv til mín, at eg í roynd og veru ikki fekk hana úr sinninum aftur, greiðir Kaja frá í bókini, sum Heimamissionsforlagið gav út.

Hesin danski trúboðarin vísti myndir upp á veggina. Millum myndirnar var ein av ungari kvinnu sum sat uttanfyri bygningin við fleiri børnum rúndan um

Tá Kaja Lamhauge – nú Nemuel – varð útsend úr Rituvíkar kirkju og miðstíðarskránni í 1969, kallaðist felagsskapurin fyri Dansk Sudanmission. Í dag hevur felagsskapurin skift navn til MissionAfrika, og hevur munandi færri trúboðarar í tænastu enn tá. – Men endamálið er hitt sama: At siga fólki frá um Jesus, sigur Kaja

seg. Hon minnst bara hesa einu myndina, sum festi seg seg í sinnið og hjarta á Kaju.

– Hóast talan bara var um eina vanligu mynd, so siggi eg enn myndina fyri mær, sum um fólkin á myndini fluttu seg, júst sum á einum filmi.

– Eftir hetta barnamøtið kom hugsanin til mín: ”Eg vil verða trúboðari”. Og tað gingu heldur ikki so mong ár aftrat, fyrrenn eg á fyrsta sinni setti mínar fatur á nigerianska jørð, sigur hon.

Upp til Gud

Kaja Nemuel hevur virkað sum trú-

boðari í Nigeria í skjótt 42 ár. Tann stóri spurningurin er, hvussu mong ár hon og maðurin verða her aftrat.

Hon er sjálf farin um tey 65 árin, og í heyst stendur maðurin, Nemuel fyri vali sum erkabiskupur í luthersku kirkjunni í einum nýggjum fimm ára skeiði.

– Hann kann verða valdur aftur, men onkur annar kann sjálvandi verða valdur í hansara stað, vísir Kaja á.

Sjálv hevur hon ongar aðrar ætlanir enn at verða verandi í Nigeria. Ella sum hon sigur:

– Ja, her verða vit. Men sjálvandi, – um Gud vísir okkum ein annan veg, so veit eg ikki.